

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Mørket skiuler Jorderige

Citation: Kingo, Thomas: "Mørket skiuler Jorderige", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 317.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid94403.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Om dend forraadde og fangne JEsu. Under dend Melodie: Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

Mørket skiuler Jorderige,
Natten dend er nu forhaand,
Mørket Soolen vil bekrige,
Legge JEsu hen i baand!
Slig en Nat vaar aldrig før!
Himlen haver lukt sin Dør!
JEsu ald vor Sool og Ære
Skal nu Nattens skiendsel bære.

2.

Dend Forræder Judas tager
Mørkheds Vaaben villig paa,
318 Og i Aag med Satan drager,
Som udi hans hierte laa:
Hand en skare samlet faar
Udaff Skalk' og skarn som gaar,
Og hans Ondskab skal betienne,
Med de største Præsters Svenne.

3.

Bluß og Lamper ere tendte
Udaff Satans Fyre-sted,
Spyd og stænger er' alt hendte,
Som hand sig beruster med:
Dog ey Bluß, ey spyd og stang
Fanger JEsu denne gang,
Men en Kyß og kierlig Mine
Ham forraader til sin Pine.

4.

Ene kand hans Ord og Tale
Kaste Fienden baglænds om,
Døden i hvert Ansigt male,
Binde dem i Bangheds Bom!
Fri skal hans Disciple gaa,
JEsus hand vil eene staa,
Byde frem sit Bryst og hierte
Mod dend største Dødsens smerte.

5.

Kysen har alt JEsus borte,
Kysen haver ham forraad,

* 319

Kysen vil hans Liv forkorte,
Under Kysen Slangens Braad
Stak ham med en gifftig Piil;
Under Dekket aff en smiil
Blev vor JEsu Angist spunden,
Og hans reene Hænder bunden.

6.

Vaar det kun om Sverd at gjøre,
Og det kun om Magten galdt,
Ey alleene Malchi Øre
Blodigt hen paa Jorden faldt,
Men Guds Engle tusindfold
Skulde hevne denne Vold!
Men hand maa sig taallig skikke
Og Guds Vredes Kalk uddrikke.

7.

See, Disciplene de lade
Dig i Sorgen eene staa!
Flyer, og lader dem dig hade
Giøre hvad de kand formaa!
Dend der kun en linned Lap
Har paa Kroppen, hand dig slap
Og løb nøgen bort med Glæde,
Fra din Pine langt at træde.

8.

Hierte JEsu, kiære Broder,
Lyvsens HERre, hvorfor skal

*
– 320

Natten, Syndens mørke Moder,
Natten, Lasters skiul og Dal,
Dekke dig med Mulm og Mørk?
Hvorfor skal aff Helved-Ørk
Hine grumme Ulve springe,
Dig til Gravens Mørk at bringe?

9.

O min JEsu, O jeg mindes,
At jeg er et Mørkheds Barn,
Og paa deres Talstok findes,
Som i Lyders Natte-garn
Viklet var til ævig Død,
Derfor du dig villig bød
For min Siæles Lyvs at vaage
Udi Døds og Nattens Taage.

10.

Du med Naadens søde Læber
Kyste mig paa Moders Bryst,
Skamme mig da, om Jeg dræber
Og har Dig med Falskhed Kryst:
Men om tiit min Mund for dig
Haver talet skuffelig,
Stryg dend Falskhed aff mit hierte
Med dit Blood og sure smerte.

*
– 321

11.

Gid de Bluß, de Spyd og stenger,
Hvor med du antasted blev,
Stedse mig i Sindet henger,
Thi de mig en Frihed skrev,
At Guds Lyvs for mig gaar op,

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

Frelser baade Siæl og Krop,
Fra hvert Slag og synde-Plage,
Aff dend Helved-Ulv og Drage.

12.

Est Du da en Fange bleven?
Vel! Jeg og en Fange var,
Dog ved dine Baand er reven
Fra de Lenker som jeg bar!
Jeg er bleven frj ved Dig,
Bind mig til Dig hiertelig,
Lad mig og, O store Fange,
Salighed i Dig erlange.
Th: Kingo.